

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 79/2024
06.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бојана Крстића, због кривичног дела тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Горана Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К-201/22 од 15.06.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-572/23 од 17.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Крстића, адвоката Горана Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К-201/22 од 15.06.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-572/23 од 17.10.2023. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 7К-201/22 од 15.06.2023. године, окривљени Бојан Крстић оглашен је кривим да је у саизвршилаштву извршио кривично дело тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. и 33. Кривичног законика, осуђен је на казну затвора у трајању од 4 године и 7 месеци и обавезан је да сноси трошкове кривичног поступка, како је то ближе опредељено у изреци пресуде, а оштећена Кладиоца „Admiral Vet“ Кнић је упућена да имовинскоправни захтев може остварити у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-572/23 од 17.10.2023. године одбијене су, као неосноване, жалба окривљеног Бојана Крстића, његово браниоца адвоката Горана Тодоровића и јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу и пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К-201/22 од 15.06.2023. године је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Горан Тодоровић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе сходно члану 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку.

Врховни суд је у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер из описа кривичног дела датог у диспозитиву пресуде не произилазе елементи кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, при чему у изреци првостепене пресуде није наведено ни време извршења кривичног дела, већ је само наведен датум извршења.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Одредбом члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика (КЗ) прописано је да ће се учинилац дела крађе из члана 203. казнити затвором од 1 до 8 година, ако је крађа извршена обијањем или проваљивањем затворених зграда, станова, соба, каса, ормана или других затворених простора или савлађивањем механичких, електронских или других већих препрека.

Из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљеном стављено на терет да је „заједно са једним од два непозната лица дошао до улазних врата оштећене кладионице... где су употребом подесног алата и физичке снаге отворили врата, ушли у унутрашњост објекта... отворили фиоку испод пулта и уочили сеф који је био закључан... затим уз помоћ подесног алата – чекића и физичке снаге покушао да обије сеф који се налазио испод пулта и у коме се налазио новац како би себи и тим непознатим лицима прибавио противправну имовинску корист и то тако што је више пута тим чекићем ударао по сефу, а које кривично дело није довршио... при чему је био смањено урачунљив, али не битно, свестан свог дела и хтео његово извршење, а био свестан да је његово дело забрањено“.

По налажењу Врховног суда у чињеничном опису радње извршења окривљеног датом у изреци првостепене пресуде, која је у свему потврђена другостепеном пресудом, наведени су сви битни елементи који чине законско обележје кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, при чему изрека

правноснажне пресуде садржи како објективна обелжја кривичног дела – да је окривљени употребом подесног алата и физичке снаге отворио врата затвореног објекта оштећене кладионице, да је покушао да обије сеф који се налазио испод пулта, употребом чекића којим је ударао по сефу, тако и субјективна обележја предметног кривичног дела које се односи на урачунљивост и умишљај окривљеног, односно његову намеру да себи и непознатим лицима са којима је у предметном догађају учествовао прибави противправну имовинску корист.

Имајући у виду наведено, наводи браниоца окривљеног да у радњама окривљеног нису остварени елементи кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика оцењени су као неосновани, а уз то време извршења кривичног дела не представља битно обележје кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ па су и у том делу неосновани наводи браниоца да је тиме учињена наведена повреда закона.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 88. ЗКП, имајући у виду да се пресуда заснива на признању окривљеног које је непотпуно јер је изостало потпуно изјашњење окривљеног о свим наводима оптужбе.

Осим тога, у преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац је навео да су наводи изнети у изреци првостепене пресуде супротни изведеним доказима и то пре свега видео запису на коме се види да физичком снагом и чекићем на сеф делује НН лице конституције другачије од окривљеног Бојана Крстића, на који начин оспорава утврђено чињенично стање у првостепеној пресуди и суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 88. и 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овим деловима оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је у смислу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**